

piūdys pagabėlis. Balandos iresai drėgčiojant, bu-
davo labai malonu sedeti ir slauptyti daudžiaus
saltos žemos pūgų, žvarbių užys, ir labai seda-
vo įdomes girdeti, daip savo mintimis dalijasi
tevai ir seneliai. Jie dalydavosi apie 2 simblius bau-
dučiavos laidus, apie nederlius, lai bado metais
žmonės daip mūses lrito. Odaiji gera būdavo
uždrostyje slauptytis gaidžius ant stogo, veiyų švel-
pimus. Nekūdavo toliz laidų, dad prie lovų ne-
labytų didelis uosinės lopšys, palabintas ant il-
gol linigės. Kai žiemą šalta, ludnų marčios sedi
prie savo būdelių, supa juos ir galvoja, dad
tik tebtų jiems gera dalia, dad tik geras aug-
tų vaikai. Naktį, kai smėdžiai smėdlos, jos supa
ir supa savo vaikus.

L

Rasinėlis

senelių trobos apmāynas

senojų trobų supa labai graži gamta. Tai įvento
ezerias, kurio vanduo tos laidrus, labai rest-

augmenija, kuri visada piena visoliainių balselių,
gvairiausiai gerybių. Kartais nuvažiuojui į dai-
mą, broliukas nu senete nebeiga prie ezero, o asmu-
simas) atsistogu tarp baltalamienių berželių ir ueni-
mastau. Man kyla gvairiausia slauptinai. ^{Yolomai,} das visq
tų graži uolėni. Kaimė jau seniai pūpsos septy-
niolamienė liepa. Ji labai didelė ir vadare, lai
nemesta, tai atrodo, kad baiss ^{us} milžinas ate-
jo papasaloti gvairių įdomiausių ištoujų.

Mes variuojame į daimą gražiu deliu. Kelio-
ni būna netrumpa ir išvargstame, o lai artejame
prie daimo, tuoju laukiamė, lai tevelis pasodys
vairą lind smagaus deleido. Želesis tartum tri-
nelis. Horū tiekiolamienių berželių ir saugo pas-
laptingą miško visą. Želias mus nalydi iki ezero,
o ten belieka tūltai užvažiuoti į dalmuoda, ir
stovi didelė troba.

Mūsų trobai jau apie šimtas metų. Jos išraiz-
da visiškai nepalitusi. Dideli langai su lan-
ginėmis, neros sverdos ištous ir trūtgastys. Didelės
durys, senoviskia spyna. Nedielleis gontos - daip
aukštaičiai salo.

Mes

čia, brodikas iš sėsute atidarome trobos duris.
Iš alis vrenta nėrė vienos stovinti spinta suėjė laikome maistą. atidarome lambario duris.
čia laip ir visada į alis vrenta placiuos lovos,
užteistos senelių isauromis lovatiems. Prie
lango stovi didelis stalas, o prie jo du suolai.
Kai mus pravaisina - tai stalas būna pri-
brautas slaniavusis vainius. Senelės lambarių stovi
domoda, duris labai megsta senelė. Iš alis iš
larto vrenta molinis pecuvis. Kai būna šalta,
labai malonu tenai pasitolyti. Yekime į virtu-
ve. Tenai stovi stalas ir suolas, į kurių puseje
stovi pecuvis ir duriamie ladaise senelė leydavo ugi-
ne duoną. Dėčinėjé prie vienos stovi spinta, kurioje
ištrinkai sudeti indai. Be virtuvės yra dar du
lambariai. Viens didelis, o kitas - nelabai, duruose
ir viada būna svarei iš trukminga. Štai dolia
troba.

Tai tėl nuvainiogame į laimą, visada randame sa-
vo puspę brolius arba per seseres, su duruose žaidriame,
begiojamė laude, maudomės ēatre. Sudenj, kai šalta
ir lyja, mes išdomės ant pociūs arba padeda-

me tveliams.

Labai daug lo māciusi žita troba. Daug ne-
gandy girdėjusi, atlaidiui išpirius daryjaus-
mus, bombų sproginejimus. Tenai buvo labai daug
dainuojama lietuvių liaudies dainų, mokoma dirb-
ti vaidus, užsidubti sau diečių onq. Ji stovėjančios
laikos, atlaidiui vien bairius laibus. Štai dolia
mūsų laimo troba.

7/1
7/2

Raninėlio slaidų taisymas

86/1127

Ždomu, kai visq tą grožį nuburė. Ji labai didelė ir valare, kai nuteista, tai atrodo, kad baimis milžinas atejo papasakoti žvairių įdo-
miausius istoujų. Stovi tiesi alamieniae berželinių ir
saugo pastaptinq miskovę. Kelią mus palydi
iš ezero, o ten belėda tūktai užvaxiuoti jų dalmuoliq,
ir stovi dideli troba. Mes atidarome trobos duris.
Iš alis krenta prie vienos stovinti spinta, kurioje
laikome p maistą. čia laip ir visada į alis vren-
ta placiuos lovos, užteistos senelių isauromis lovatiems.
Kai būna šalta, labai malonu tenai pa-